

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. złożyła przed wytoczeniem powództwa wnioski o udzielenie zabezpieczenia jej roszczenia o ochronę naruszonego posiadania (art. 344 k.c.), tj. o przywrócenie stanu poprzedniego przez wydanie przez (...) w D. wnioskodawcy rzeczy ruchomej w postaci mobilnego dźwigu terenowego marki G. typ (...) 6400 nr podwozia (...) nr rej (...) poprzez wydanie ww. przedmiotu M. G. – prezesowi zarządu uprawnionego, ewentualnie wydanie ww. przedmiotu Ł. B. – pracownikowi uprawnionego, ewentualnie zajęcie przez Komornika ww. przedmiotu. W uzasadnieniu podano, że wnioskodawca jest posiadaczem przedmiotu opisanego we wniosku, a zobowiązany właścicielem tego przedmiotu. Zobowiązany działając jako korzystający oddał na podstawie umowy leasingu ww. przedmiot do korzystania i pobierania pożytków spółce (...). Ostatnim posiadającym ww. przedmiot był wnioskodawca. Wnioskodawca podał, że w dniu 12 listopada (...). (...) w D. naruszył posiadanie wnioskodawcy i pozbawił go faktycznego władztwa na ww. rzecz oraz zamierza wywieźć ten przedmiot za granicę, co udaremni możliwość wydania przedmiotu w późniejszym czasie. Do wniosku załączono umowę najmu dźwigu z prawem do podnajmu, pisemne oświadczenie M. G. - prezesa zarządu wnioskodawcy i oświadczenie operatora przedmiotowego dźwigu o faktach opisanych we wniosku.

Wniosek nie jest uzasadniony.

Przesłanki warunkujące udzielenie zabezpieczenia określone są w szczególności w treści art. 730¹ i 731 k.p.c.

Zgodnie z treścią pierwszego z wyżej wymienionych przepisów, udzielenie zabezpieczenia może być wydane, jeżeli strona uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Z treści drugiego przepisu wynika, że udzielenie zabezpieczenia nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia.

Zadaniem Sądu jest ocena wniosku w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia stosownie do przytoczonych wyżej przepisów prawa.

Zgodnie z treścią art. 736 § 1 k.p.c. we wniosku o udzielenie zabezpieczenia należy uprawdopodobnić okoliczności, które uzasadniają żądanie zabezpieczenia. Uprawdopodobnienie faktu nie może opierać się na samych twierdzeniach faktycznych strony, wymagane jest przedsięwzięcie czynności nie skrepowanych wymaganiami prawa dowodowego, zmierzających do uzyskania prawdopodobieństwa twierdzenia o fakcie. Uprawdopodobnienie polega więc na wykazaniu faktu w stopniu mniejszym, aniżeli jego udowodnienie. Ciężar uprawdopodobnienia spoczywa na tym, kto z przywołanych twierdzeń faktycznych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.), z tą różnicą, że zachowanie szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym nie jest konieczne (art. 243 k.p.c.). Skuteczność czynności zmierzających do uprawdopodobnienia okoliczności uzasadniających wniosek warunkuje jego uwzględnienie, pozytywne dla strony orzeczenie sądu może zapaść jedynie wtedy, kiedy sąd oceni te czynności jako stwarzające prawdopodobieństwo zaistnienia przesłanek zabezpieczenia.

Zdaniem Sądu nie została spełniona przesłanka ogólna zastosowania instytucji zabezpieczenia powództwa z art. 730¹ § 1 k.p.c., nie zostało bowiem uprawdopodobnione roszczenie wnioskodawcy o przywrócenie naruszonego posiadania. Wnioskodawca oprócz przytoczenia w sposób blankietowy okoliczności stanowiących w zasadzie powtórzenie treści art. 344 k.c., w istocie nie skonkretyzował nawet twierdzeniami faktycznymi przesłanek na uprawdopodobnienie przyszłego powództwa posesoryjnego. Na uzasadnienie wniosku przedłożył jedynie umowę najmu przedmiotowego dźwigu oraz oświadczenia złożone przez przedstawiciela wnioskodawcy oraz jego pracownika. Zwraca uwagę, że załączone do wniosku pisemne oświadczenia również w zasadzie stanowią przytoczenie słów ustawy. Zdaniem Sądu to nie jest wystarczające, aby uprawdopodobnić roszczenie. Zwłaszcza że Sąd zgodnie z art. 738 k.p.c. rozpoznaje wniosek o udzielenie zabezpieczenia w jego granicach, biorąc za podstawę orzeczenia materiał zebrany w sprawie. Sąd

nie traci przy tym z pola widzenia, że zakres postępowania dowodowego w razie ewentualnego wytoczenia powództwa posesoryjnego jest ograniczony i w praktyce sprowadza się do ustalenia ostatniego spokojnego stanu posiadania i jego naruszenia przez pozwanego, a dobra wiara powoda nie jest przedmiotem badania przez sąd. Tym samym sąd nie przesądza w tym miejscu, że przyszłe powództwo okaże się bezzasadne, gdyż wyrokując sąd ocenia całokształt materiału dowodowego, mając na uwadze także zachowanie pozwanego (art. art. 229, 230, 339 k.p.c.).

Ponadto, nie został w ocenie Sądu uprawdopodobniony interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Wnioskodawca podniósł co prawda, że istnieje groźba wywiezienia dźwigu z kraju, niemniej jednak w żaden sposób nie uprawdopodobnił, iż brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie ewentualnie zapadłego w sprawie orzeczenia.

W tym stanie rzeczy Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)